

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af forslaget.*

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 819 af 3. november 1997, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 133 af 25. februar 1998, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 C indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Skattepligtige med en indkomst, der ikke overstiger 136.100 kr., kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befodringsfradraget, som opgjort efter stk. 1-3, dog højst 6.000 kr. Skattepligtige med en indkomst, der overstiger 136.100 kr., kan fra og med indkomståret 2002 yderligere fratække 25 pct. af befodringsfradraget, som opgjort efter stk. 1-3, dog højst 6.000 kr. Procentsatsen og maksimumbeløbet på 6.000 kr. efter 2. pkt. reduceres med henholdsvis 0,5 procentpoint og 2,0 pct. pr. 1.000 kr., som indkomsten overstiger 136.100 kr. Indkomsten efter 1.-3. pkt. opgøres efter lov om arbejdsmarkedsfonde § 8, stk. 1, litra a, b, d og e, og § 10 samt ydelser, der udbetales af en arbejdsløshedskasse efter lov om arbejdsløhedsforsikring m.v., dagpengegodtgørelser for 1. og 2. ledighedsdag, der udbetales af arbejdsgivere i henhold til § 84 i lov om arbejdsløhedsforsikring m.v. og dagpenge efter loven om dagpenge ved sygdom eller fødsel, bortset fra dagpenge, der erstatter B-indkomst eller ydes som frivillig sikring efter lovens § 20. Indkomstbeløbet på 136.100 kr. reguleres efter personskattelovens § 20.«.

Stk. 4 - 7 bliver herefter stk. 5 - 8.

2. § 9 C, stk. 6, der bliver stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Har den skattepligtige adgang til en af arbejdsgiveren betalt befodrning med offentlige

eller private transportmidler, og har den skattepligtige foretaget fradrag for befodrning efter stk. 1-4, skal den skattepligtige ved indkomstopgørelsen medregne værdi af fri befodrning svarende til fradraget efter stk. 1-3 for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befodrning.«.

3. I § 9 C, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-4«.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af stk. 1-3, herunder regler om, hvorledes den normale transportvej efter stk. 1 fastlægges. Hvor ganske særlige hensyn til de skattepligtige taler derfor, kan ministeren endvidere fastsætte regler, hvorefter bestemmelserne i stk. 1-3 fraviges.

Stk. 5. Modtages hel eller delvis skattefri befodrningsgodtgørelse efter § 9, stk. 5, kan der ikke foretages fradrag for den befodrning, der har dannet grundlag for godtgørelsen.

Stk. 6. Har den skattepligtige adgang til en af arbejdsgiveren betalt befodrning med offentlige eller private transportmidler, og har den skattepligtige foretaget fradrag for befodrning efter stk. 1, skal den skattepligtige ved indkomstopgørelsen medregne værdi af fri befodrning svarende til fradraget efter stk. 1 for den del af strækningen, hvor der er adgang til fri befodrning.

Stk. 7. Medlemmer af Folketinget, ministre og danske medlemmer af Europa-Parlamentet kan ikke foretage fradrag efter stk. 1-3 for befodrning i forbindelse med folketingshvervet. Det samme gælder, hvis de ovennævnte anvender et frikort eller frirejse til offentlige